

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Kedden, Április' 24-dikén, 1852.

B é t s.

Április 20-dikán meghalálozott it-
ten Nagy Méltós. Báró Kutschera
János Úr, Leopold Császár Rende Kom-
mandátora, Newsky-Sándor és Sz. An-
na Orosz Csász. Rende Vitéze, Lajos
Frantzia Kir. Rende Nagy Keresztese;
a' Burkus Kir. veres Sas Rend első ran-
gú Vitéze, a' Szárdinai Moritz- és Lá-
zár-, a' Szicíliai Érdem-, a' Toskánai
Nagy Hertzeg Jó'sef-, a' Pármai Kon-
stantin Hertzegi Sz. György, és a' Hasz-
sziai Oroszlán-Rende Vitéze, a' Ma-
xim. Jó'sef Baváriai Kir. Katonai Rend
Kommandátora, Ts. K. valóságos titkos
Tanácsos, Hadi Tárnok, Ő Ts. K. Fel-
ségének General Adjutánsa, a' Ts. K.
első Nemes Arzier-Testörző Sereg Fő
Hadmaga, a' 28-dik számú Gyalog Re-
gement Tulajdonosa, Magyar Országi
indigena, 'sa't. Katonai rangjához illő
pompás temetése tegnap délután egy
órákor tartatott, és Ő Ts. K. Felségé-
nek parantsolatja szerint, a' boldogult
eránt viseltetett különös kegyelmének
jeléül holt teste a' Ts. K. palota nagy
udvarán keresztül vitetett ki felette
nagy számú fényes gyülekezettől ké-
sértetve a' temetőbe. Élete 67 eszt.terjedt.

H o l l a n d i a.

A' Hágai Ujság ezen felyül írás
alatt: „Mit fog Hollandia tsele-

kedni“ a' következő módon elmélke-
dik: Várakozásunkban való ismétleni
megsalatkozás! Orosz Ország elhagy
bennünket. A' Király, az ő igazgatása
alatt lévő népével egyezőleg, nem akar-
ja, a' Conferentziáról elébe adott fel-
tétéleket aláírni. A' mire néki mint egy
független Nemzet Királyának valóság-
gal jussa is van, ha az a' principium meg
nem akar állapittatni, hogy a' ki erő-
sebb, az é az igazság.“ — Minek-
után meg mutatódik: hogy a' szövetsé-
ges öt hatalmaaságok között, — az
egyetlen egy Frantzia országot kivé-
vén, — Hollandiának egy sem támadna
ellene, ezek a' tzikkelyt berekesztő sza-
vak: — „Hollandusok! ne hidjétek,
hogy minket könnyű volna meggyözni.
Csak a' felől legyetek meggyözve, hogy
néktek magatokat óltalmazni még pe-
dig utolsó tsepp véretekig kell óltal-
mazni. Nem valami több vagy kevesebb
hasznú ígéretekről, hanem olyan fel-
tétélekről van itt szó, mellyek úgy akar-
nak nekünk nyakunkba vettetni, mint
meggyöztetteknek és Vasallusoknak.
Itt nekünk politikai lételünk, függet-
lenségünk és szabadságunk forog fenn.
A' törvényes magunk védelmezése és
az elnyomattatás; egy szerentsétlen,
néhány veszedelmeken 's áldozatokon
vásárlott jövő, és egy bizonyos nyo-
morúság; a' ditsőség és gyalázat kö-

zött való választás szabad tetszésünktől függ. Hollandiaiak! kitsoda közöttetek az, a' ki sokkal inkább nem kívánna ditsösségesen halni meg hazájáért, mint gyalázatosan örökké élni. Hidjetelek nekem, Batavusok! hogy a' Nemzeteikre, szintúgy mint az egyes emberekre nézve van egy sokkal nagyobb gonosz a' halálnál, egy olyan gonosz, a' melly epeszt, mardos és apródonként egészen megemészt, — egy olyan gonosz, a' melly ellen panaszolkodni nem lehet, de ugyan azt ditsérni is lehetetlen, — olyan gonosz, a' melly ellen sem eszköz, sem szánakozás vagy reménység semmit nem használ, és a' mellytől az ember soha meg nem szabadúlhat; ez a' gonosz.... a' Gyalázat!

B e l g a O r s z á g .

A' külső Minister, a' Követek Kamarájával April. 9-kén a' Londoni Conferentiának két Protocollumait közli. Az egyikben Mártz. 31-kén 1832 az Ausztria, Nagy Britannia, Burkus és Orosz Országok Követjei, az 1831 eszt. Dec. 14-ki Tractatus (a' Belga várak lerontásáról) helybenhagyása kitserélese felől, melly Mártz. 31-kére tétetett, de még eddig nem ment végben, azt végezték: hogy a' Belga Meghatalmazottak, a' nevezett Tractátus helybehagyása kitserelésére tegyenek más terminust, de azonban tudják meg, hogy a' 4 udvarok, azon Tractatusnak minden rendelkezésiben tökéletesen meg egyeznek, és hogy azok, azt úgy tekintik, mint vég, és reájok nézve kötelező rendelést. — Minthogy a' Belga Meghatalmazottak instructiójok azt tartotta, hogy ők valamelly új elhalasztást alá nem írhatnak, azt kérték, hogy a' jelen Protocollum ne zárattatnék addig be, míg ők Udvaroktól, a' halasztás

eránt nem tudósítatnak. — A' másik Protocollum készítésekor Apr. 4-kén az öt Hatalmasságok Meghatalmazotti mindnyájan jelen vóltak. A' Protocollumot, — Anglia és Frantzia Ország' Képviselői, kik az 1831 eszt. Nov. 15-ki Tractatus helybe hagyását, már ez előtt két hónappal ki tserélték, és szíveken hozdován a' Conferentiában egyesült hatalmasságok közt fenn álló békesség megmaradását, és az Európa tsendességét, melly tsak azáltal történhetik meg, — ezen kérdésen kezdték, ha valyon igaz-e, a' miről ők tudósítottak, de még eddig semmi kívánt következését nem látják, hogy az Ausztriai, Burkus és Orosz Udvaroknak a' Conferentiában lévő Képviselői az 1831 eszt. Nov. 15-ki Tractatus helybehagyása kitserelésére megvólnának hatalmazva, és hogy azok ennek következésében készeké azt tselekedni? 's ha nem? arra mi okok van, mondják meg. Ezen kérdésre a' név szerént ki tett három hatalmasságok Képviselői ilyen nyilatkozatást tettek, hogy ők az 1831 eszt. Nov. 15-ki Tractatus helybehagyása kitserelésére, Udvaraiktól meghatalmazva még ez ideig nintsenek. Késedelmezések oka pedig a' Hollandiai Király, kit ők, Udvaraik meghagyása szerént a' 24 Tzikkelyekben való megegyezésre már régen felszöllítottak, de töle ez előtt tsak olly levés idővel kaptak választ, hogy Udvaraiktól a'hoz alkalmaztatott parantsolatot még nem vehettek. — Különben a' három Hatalmasságok követjei, nagy reménységben vagynak, hogy azt a' parantsolatot rövid időn megkapják, a' mikor arról a' Conferentiát abban a' pillantatban fogják tudósítani. —

A' Minister, ezen Protocollumnak a' Kamara elébe való terjesztése után, olyan hivatalos tudósításokat közlött azzal, mellyben a' Belga Meghatalma-

zottaknak nyilván meghagyatik, hogy többé semmi féle terminust el ne fogadjanak, mellyre a' várakat illető Tractatus helybehagyása kitserélése halasztódnék.

A' Memorial Belge, nem átálja egy hosszú tzikkelyben azt állítani, hogy Miklós Tsászárnak jussa volt Lengyel Országot úgy intézni el, a' mint azt, közelébb költ Ukása által tselekedte, és ennél fogva senkinek sins oka az attól való félelemre, hogy az háborút von maga után.

O r o s z O r s z á g.

Ő Felsége a' Tsászár, a' Lengyel Ország elintézését magában foglaló rendelete szerint Birodalma Tanátsában, a' Lengyel dolgok folytatására egy külön Osztályt állított fel, mellynek tagjaivá Febr. 26-kán botsátott Ukása a' következő személyeket teszi: Hertzeg Paskievits et, vagy ennek távollétében valóságos titkos tanátsos Engelt; — Nowosibzoff és Gróf Zamoy ski valóságos titkos tanátsosokat, — Gróf Krasinski és Roznecki lovas Generalisokat, — General lieutenant Gróf Grabovskijt 's titkos tanátsos Hrg Lubeckit. A' négy utólsókat, ugyan azon Ukás Birodalomtanátsosinak is kinevezte.

A' hadi tanáts ítélete következésében, mellyet már maga a' Tsászár is megerősített, ismét egy sereg, különböző rendű, rangú és állapotú Lengyelek, (kik közt még papok is vannak) küldettek Siberiába, minekelötte a' Nemesek és Birtokosok Nemességek, 's jószágaiktól, — a' hivatalbeliek, hivataljoktól elébb megfosztattak volna. A' szerentsétleneknek, minden bűnök a' Revolutióban való kissebb nagyobb részvételben állott.

A' volt ideig való Kórmányszék azt kérte Ő Felségétől, hogy 1-ső Aprilistől, 1-ső Octoberig, az idegen Országokból Lengyel Országba hajtandó lovak, és ökröktől fizetendő vámokról tett új rendelés függesztetnék fel, és hogy a' kitett ideig azoktól kevesebb vám, nevezetesen az Orosz Országból jött lovaknak és marháknak darabjáért 6, az Ausztriából és Burkus Országból érkeztekért 15 forint fizettetnék. A' válasz ezen kérésre még nem jött ki.

N a g y B r i t a n n i a.

April. 9-kén, a' Felső házban a' Reformbill másodszeri felolvasása felett tartandó szóvitásokra nagy sokaság gyűlt össze. A' ház sokkal elevenebb képet mutatott mint rendesen. Hrg Buckingham a' Reform ellen egy kérést olvasott fel, és jelenté, hogy ha a' nemes Lordok, a' mint reményli a' billt visszavetik, Húsvét után ő a' Háznak másikkal fog szolgálni, melly szerint Angliának némelly népesebb kézmíves kerületei 72 tagokat küldhetnek a' Parlamentbe, másokban pedig a' Választás szabadsága erősebb lábra fog állittatni. Illyen módon, — úgymond, a' Képviselők jussain változás esnék ugyan, de a' nélkül, hogy az által, azon személyeknek Interesséi és Választási jussok, kik azokkal eddig is bírtak, megsértődnének. — Minekutánna még ezen kívül több olyan kéro' levelek is olvastattak volna fel, mellyek a' Reformbillnek részszerént ellene, részszerént mellette voltak, Gróf Grey állott fel, és ekképpen beszélt: Lordjaim! kötelességem szerint a' Reformbill másodszeri felolvasását ajánlom Uraságtoknak. Minthogy az, az Alsóházon a' voksok szembe tűnő nagy számával ment keresztül, annak (billnek) hasz-

nairól való hosszas beszédre semmi szükség nints. Örömmel telek el, és nehéz feltételeim kivételében bátorságot ad belém annak szemlélése, hogy már most az Ujítás múlhatatlan volta felől azok között is sokan meg vagynak győzöttelve, kik annak ez előtt ellenségei valának; és hogy ez idő szerént senki sem tagadja, hogy a' kezünk közt lévő rendszabásokat a' Nép interesséje kívánja. Ezt nem csak azon számtalan kérő levelek bizonyítják, mellyek Uraságtok előtt felolvastattak, hanem magának Hrg Buckinghamnak is azon bill eránt tett jelentése, mellyet ő a' házak elébe akar terjeszteni és a' melly hasonlóképpen a' kiterjesztés nagy Interesséjén és a' Választási jussok visszavételén fundáltatik. (halljuk! Buckingham Hrg, a' Ministernek ezen magyarázatja elled protestált) A' nemes Hrg planuma felől azt hittem, hogy azáltal, némelly most különlévő mezővárosok Választási jussok egyesítettnek, 's általjában a' Választási jussok, szélesebben fognak kiterjeszteni. Akár mint van a' dolog, bátorkodom Uraságtoknak egy olyan rendszabásban való megegyezését kérni, mellynek alapjait közönségesen szinte mindenek elfogadták 's reményem, hogy minelutánna az alap meg esmértegett, magának a' rendszabásnak elfogadása szükséges volta felől senki sem fog kételkedni, annyival inkább, mivel az Országnek az Ujítás felől való vélekedése olly nyilván való és egyező, hogy azt tovább halasztani telyes lehetetlenség. Ez így lévén, nem szükség Uraságtokat Vítatással, melly már eléggé kimerítettett, fárasztanom. Elég lesz tehát, csak ennyit mondani, hogy a' Bill az elébbe-nihez mindenben hasonló, de ez, a' mint gondolom, nem ok arra, hogy azért Uraságtok annak helybe hagyá-

sát megtagadják. Tudja azt a' Ház maga, hogy ollyan Reformbillt tenni fel, melly az elaljasodott mezővárosokat választási jussoktól meg ne foszsa, lehetetlen. Minthogy ez, a' Constitutio szerént, már gyakran megesett, nem lehet az Igazgatószéket azzal vádolni, hogy az, a' Constitutiótól nyert hatalmát által hágtá volna. Engedtessek meg nekem még egyszer, azon pártfogáshoz folyamodnom, mellyel a' Nemzet leghatalmasabb, gazdagabb és pallérozottabb részének köz vélekedése a' szóban forgó rendszabás eránt viseltetik, Hihető dolog e', hogy mind ezek öszvetett kezekkel fogják Uraságtokat kérni, hogy tőlök jussaikat és Privilegiumaikat vegyék el? (halljuk!). Csak egy fő pontot említek, mellyből kiindulva mondhatná valaki, hogy a' jelen Bill, az elébbe-nitől különbözik. Az elébbe-ni Billben azt mondánk, hogy a' Választási just el kell venni egy néhány olyan mező városoktól, mellyeknek lakosai csak két ezerre mennek, mert itt nem lehet gyanítani, hogy a' választók száma elegendő volna. E' volt az elébbe-ni Bill említett részében használt Criteriumunk. A' jelen billben a' házak számára és az 1831-ki taxa summájára tekintettünk. Ezt mindenek közönségesen hasznosabbnak ítélik. — Greynek ezen beszédje után Lord Ellenborough a' Bill visszavetését javasolta, ezt akarták a' többek között Salisbury, Londonderry, Gróf Wicklow, Bathurst és a' Dürhami Püspök. Ellenben Lord Melbourne, Stourton, Haddington és Gage ugyan annak elfogadását sürgették. — A' Debattoknak éjfélután szakadt végek. Másnap még sokkal több ember jelent meg a' felső ház Ülésében mint azelőtt. Ez alkalommal Richmond jelenté, hogy ő az Ujításnak elébb ellensége volt,

de a' környülállások megváltozván, vélekedését ő is megváltoztatta, — és ugyan ezt a' Ház másik oldalán ülő nemes Lordok között, sokakról hiszi. Cleveland — a' mint mondja, — 1792-től fogva, mikor ezen házban először széket foglalt, szüntelen rendtelenségeket, és külömbféle visszaéléseket lévén kénytelen tapasztalni, mindég az Ujítás után epekedett, és ennélfogva nagy köszönettel tartozik az ő nemes Barátjának Gróf Greynek, és Tisztitársainak, kik az Ország javára, olyan fontos rendszabásokat tettek a' Parlament elébe, mellyek, a' mint ugyan ő reményli, ezen háztól is megismeretvén, a' Királyi Sanctiót minden részben megfogják nyerni. London derry nagyon tsudálkozik, hogy Cleveland Úr, a' ki pedig a' Wellington Ministeriumának volt oltalmazója, — magát ama nyomorúlt Reformbill barátjának nyilatkoztatja. Egyéberánt, akármit üt ki a' dolog, azon nemes Lordok, kik az ő mező városaikat, a' Bill óltarán feláldozzák, magokat semmi esetre sem kotzkáztatják. Mert ha az a' gyalázatos Bill Keresztül megy, károk bizonyosan ki fog pótoltatni, — ha pedig meg bukik, — mező városaik elébbeni állapotjokban maradnak. — Ezután a' Gróf Grey kérésére, ismét a' Reform bill másodszori felolvasása forgott szóban. A' Debattok felette, nagyon tüzesek és hosszan tartók voltak, — de végek az nap még sem lett, sőt későbbi tudósítások szerint még 11-ikben sem, a' mikor a' róla való Debattok a' f. h. 13 kán újítódtak meg. Sorásáról még eddig bizonyost nem tudunk. A' Courier nagyon hiszi, hogy keresztül megy.

A' Morning Herald azt állítja: hogy egy egész századnál több, miolta a' Londoni kikötőkben a' kereske-

dés úgy meg nem állott mint most. A' Times is beszél a' kereskedés jelen állapotjáról és azon való tsudálkozását jelentti, hogy most, midőn a' legnagyobb békesség uralkodik a' hadi készületeket keresik legjobban, és azoknak van legnagyobb keletek, — hogy azoknak szállítása, még a' contumatiákon sem talál akadályra.

Frantzia Ország.

A' Követek Kamarájának Aprilis 7-kén tartott ülésében Parant a' biztosság nevében azon törvényjavallatot terjeszté elő, melly az idegeneknek Frantzia Országban való tartózkodásáról szöll, és annak elfogadását kérte. A' Követek ezen tárgy vitatása időpontja felett nem kevés ellenkezésbe jöttek egymással. Mahul azt állítá; hogy még az ő hazájokból kivándorlott idegenek számára adandó segítségről is kell a' Kamarát tudósítani, mert ezen két tárgyak szoros egybeköttetésben vagnak egymással. Ezt a' tudósítást Guizot tette meg, és ez alkalommal azon való tsudálkozását jelentette, hogy a' kivándorlott spanyol és lengyel tisztek száma sokkal nagyobb, mint azon közkatonáké és altiszteké, kik a' két Országból bizonyos politikai történetek következésében szaladtak el, — egyszer mind arra is figyelmeztette a' Kamarát, hogy tsak az említett történetek áldozatai kapják a' vendég szerető frantzia Országtól azoknak számára rendelt segedelmet, — és hogy semmit el ne mulasztson a' Kormányshék annak olly tisztelettel telyes módon való használásában, hogy ezek az emberek az útálatos dologtalanság helyett, munkásságok és vitézségek által a' hazának szolgálatakat tegyenek. Guizot Úr felszámálta azt is, hogy Frantzia Ország, két

esztendő alatt szinte 6 millio frankot fordított az e'féle szerentsétlenek segítésére, és óhajtotta, hogy bártsak ezen költségek meghatározása bizonytalan időre ne halasztódnék. E' végre javaslá, hogy a' következő nap az az Vasárnap is ülés tartatnék.

A' Követek Kamarájának April. 9-ki ülésében Lafayette az Orosz Tsárszárnak, a' Lengyelekkel való bánását a' legfeketébb 'színekkel festi le. Okát adja továbbá annak, miért olyan nagy a' Lengyel tisztek száma a' köz katonákéhoz képeest. Mert, úgy mond, Ausztriában és Burkus Országban ezeket amazoktól különszakasztották. Utóljára minekutánna a' délnyúgoton lakó Németeknek, Lengyelek eránt való jó indulatjokat, forró szereteteket, azoknak szerentsétlenségében való részvételeket, és azt a' szíves örömmel való fogadást és szállásadásbeli barátságot, mellyel azok, az ő földjökön keresztül utazott Lengyeleket fogadták, nagy dicséretekkel magasztalta volna: ugyan azoknak (lengyeleknek) Frantzia Országban való jelenállapotját adta elő, és említé, hogy ő, a' hadi Ministerrel azon hírről, melly szerént a' Lengyelek, akarajok ellen Algierba küldőnének, értekezett, és hogy ez, azt hazugságnak nyilatkoztatta. Végre, — egy két szót azon kivándorlott Olaszokról is tévén, kik a' Frantzia Kórmányszéket tisztelték, és hitték, hogy az, nem fog magával ellenkezésbe jönni, — azon törvényjavallattal rekeszté be bészédét, hogy a' VI-dik esztendei törvény, mellyben sok szabad tetszéstől függő, és a' közönségestársasági ideákkal ellenkező dolgok foglaltatnak, töröltessék el, egyszersmind, hogy tétessék félre az a' törvény is, melly mostanában némelly kivételekre nézve hozattatott. Ezután General Lamarque állott fel és így be-

szélt: Uraim! ez, hogy a' Lengyelek, egyedül a' mi óltalmazásunk végett költtek fel, olyan igazság, a' mit a' históriából ellene mondhatatlan erősségekkel mutathatunk meg. — Jól tudhatják az Urak azt, hogy az ő ügyök és a' miénk ugyan az. A' haza, Uraim! nem tsak azon Levögőben van, a' mellyet szívunk, hanem a' köz egyenlő érzésben, (Sympathia) a' költsönös hajlandóságban, és ebben a' tekintetben a' mieink azok a' Vitéz Lengyelek, kiket már egy század lefolyta óta Éjszaki Frantziának nevezünk. Az igazság nevében kérek én azokra nézve ilendő és hazafiúi szeretettel teljes rendeléseket tétetni; noha ugyan ezt a' politika szerént is jussom volna megkívánni, mert a' jövődő nagyon bizonytalan és több fekete pontok mutogatják magokat a' láthatáron. Ne taszitsuk, ne hajtsuk el magunktól a' szabadság barátit, hanem magunkhoz vévén öleljük baráti karokkal azokat, — mert nem olly lehetetlen dolog, hogy elérkezik hozzánk az a' pillantat, mellyben szövetségesek nélkül fogunk szükölködni, míg időnk van, addig tartsuk szemeink előtt, ezta' tapasztaláson fundált igazságot: hogy a' háládatlanság éppen olyan gyalázatjokra és károokra szolgál a' Nemzeteknek, mint az egyes embereknek. Ha mi Uraim! most engednének, részesei lennének azon embertelen tselekedeteknek, mellyekkel a' derék Lengyel Nemzet szomorú sorát látjuk eszközöltetni. Én, a' ki a' tiszteletben öszültem meg, a' ki sok ideig vándoroltam idegen Országokon, soha sem fogok a' mindég tiszteletben lévő ellen szólló törvények mellett voksolni. Kérem, az Istenre kérem az Urakat, ne kételkedjenek az Urak is azt tselekedni, a' mit én tselekszem. Ne tegyék ki az Urak magokat, ezen szem-

rehányás veszedelmeinek: „minek utánna megindulás nélkül el tudták nézni az Urak, miképpen vész el Lengyel Ország, még most is üldözik az Urak a Lengyeleket,“ — melly Megyéjébe leendő visszatérésekkor bizonyosan el fog Uraságtokra következni. — Darab ideig tartott szóhartz után, azon juss pontjairól, mellyek a Lengyeleket méltán megilletik, a következő törvényjavallatot olvasta fel a Praesidens: „Hatalom adódik a Kórmányszéknek arra, hogy az, az idegen, Frantzia Országban tartózkodó szökevényeket, egy vagy több városokban, mellyeket az, (Kórmányszék) fog kipéztézni, egyesítse. Ezen javallaton, Teste és Garnier-Pagés a következő pontnak hozzátételével kívántak javítani: „Azok az idegen szökevények, kik az Igazgatóséktől segedelmet vesznek. Ezen javításnak félrevetése ellen Tracy és Mauguin Ur tüzesen ki keltek. Az utolsó a többek közt ezt mondá: Ebből látni való, hogy a Kamara egyik oldalán vagynak olyan emberek, kik a Julusi revolúciónak még most is állhatos ellenségei. Ezen szavakat a Centrumon irtóztató lárma követte, mellyet az Elölülő nagy nehezen letsendesítvén, a Követek ezen szót „szökevény“ kezdték vitatni. Merilhou a helyett, ezt a kitélt ajánlotta: „Azok az Idegenek, kik az ő Kórmányszékek, vagy a frantzia Követ-től vett úti levél nélkül jönnek Frantzia Országba.“ Ez sem fogadódott el, mint szintén Comtenak ezen tikkelye: „hogy az ítélőszék határozza meg, ha valamely idegen, szökevény e’

vagy nem? E’ szerént tehát az első tikkely azon módon fogadódott el, a mint azt az Elölülő felolvasta.

April. 11-kén a’ Kereskedés Ministere két millió frank rendkívül való hitelezésre kért hatalmat. Ez a’ 2 millió frank, mint segedelem részszerént kiosztódnék, részszerént pedig a’ Cholera ellen tett rendszabásokra szükséges költségek meggyőzésére fordítatnék.

April. 13-kán hivatalosan jelentik: „Párisban az egészség állapota javul. — A’ Cholera arra a’ pontra jutott, mellyen felyül már nem megy, hanem úgy látszik, hogy alább száll. — A’ betegség veszedelmes volta szűnik, a’ honnan sokan meggyógyúlnak. Perier Minister Úr szépen gyógyúl.“ — — A’ Főbb rangú személyek között Choleraiban vagynak; a’ nagy katona, Orátor, és tudós General Lamarque; Marquis de Croix, frantzia Országi Pair; — General Gróf Coetlosquet Ex-pair; — A’ Követek Kamarája tagjai között Garnier-Pagés, Crignon-Bonvallet. Bele esett a’ Nápolyi Követ. Hrg Castalcicala is, de nem halt meg.

A’ Courier Français azt állítja, hogy ha a’ levegő több ágyú lövések által meg rázattatik, ezen rázkódásnak a’ Cholera nézve igen hasznos befolyása van. Ezt már Varsóban, mind a’ Grochovi ütközet, mind a’ Wólárnál történt irtóztató ágyúzás után, sok vizsgálódó emberek vették észre.

Ama híres levegőihajós, Margat Úr, az Igazgatóséknek ajánlotta szolgálóját, hogy ő a’ levegő felsőbb tájékain a’ Cholera okait kikeresi. A’ nevezett Úr tizelja — úgymond egy Ujság — valójában nagy dítséretet érde-

mel, — egyéberánt mi azt hisszük, hogy a' Ministerium a' Státus pénzét ennél jobb helyre is fordíthatja.

Páris Apr. 14-kén. Perier Minister gyógyúl, annyira hogy többé az orvosok nem is adnak egészsége miben léte felől, napi jelentéseket. — A' cholera alább hágy valamivel pusztításában, Apr. 11—12-kéig 804-en betegültek 's 317-ten haltak meg. Apr. 12—15-káig a' betegek száma 789 volt, a' megholtaké 313. Apr. 13—14-ig az ispotályokban megholtak száma 309 volt. Eddig a' megholtak száma öszveséggel 3535-re megy.

T ö r ö k O r s z á g.

Miolta a' Török Monitör törökül és frantziául kiadatik, emebben a' katonai rangok mind az Európai elnevezés szerént említettnek. — Martz. 24-kén a' Török Monitör ezeket írja: A' Szultán Dilaver Bey, Skender Bey és Bekir Bey Oberstereket Brigadás Generálökká nevezte Basa rangal, 's több más tiszteket is feljebb rangra emelt a' táborban. Midön a' Szultán a' két utól említett új Basát maga elébe botsátotta, hogy rangjok tzimereit nekiek által adja, igen fontos beszédet tartott hozzájuk, mellyben a' többek között ezeket mondja: a' hadi tudomány haszna, népeimre nézve, már kétséget sem szenved; a' katonai kimíveltség által lesz

a' fegyverviselő kar legnemesebb, és legnagyobb tiszteletre méltóvá. Soha sem késtem Én azokat megjutalmaztatni, kik a' hadi pályán személyes érdekeik által magokat megkülömböztették. Tartsátok szemetek előtt új rangotok kötelelességeit. A' tsatamezön keressétek a' ditsősséget; 's arra intelek titeket, hogy a' napnak terhe után nyugvó óráitokat a' hadi taktika külömbféle ágainak és a' hadakozás fortélyainak kitanulására fordítsátok. Az én személyem eránt való engedelmességeket és hívségeket abban mutathatjátok ki, ha szüntelen tanultok. Gondoljátok meg, hogy a' hadi fenyték az egyességnek és rendnek záloga és hogy egyedül a' rendben vagon erő. Minden hadi szerentse az engedelmeskedéstől függ, és a' ki azt ez által keresi meg is nyeri. A' gondviselés annak igéri a' győzedelmet a' ki állhatatos és a' bajokat győzi elviselni, 's a' t.

Legújabb Tudósítások.

Londonból Kurir által jött tudósítás szerént; a' Reform bill másodszori felolvastatása a' felső Házban Apr. 13—14-ke között való éjjel kilentz voks többségével tsakugyan elfogadtatott, 's meg is esett. — Ugyan ez a' Kurir hozta meg a' hírét, hogy Burkus ország a' Belga Királyság felállítására felől szerzett tractatushoz hozzá állott és azt helybenhagyásával megerősíti.

A' mai postával küldjük Liptó Vármegye Mappáját, az Eperiesi, Korotnoki, Lötsei, Okolitsnai, Rosenbergi és Sopronyi Tsomókban a' szokott mód szerént.